

^a Gelas. P.
Epist. ad Episc.
Dardaniæ.

^b Can. 12. Con-
cil. Chalced.

Ὅσαι δὲ ἡδὴ πό-
λεις διὰ γραμμὰ-
των βασιλικῶν τῶν
τῆς μητροπόλεως
ἐτιμῆθυσαν ὀνό-
ματι, μόνῃς ἀπο-
λαύεσθαι τῆς
τιμῆς, καὶ ὁ τὴν
ἐκκλησίαν αὐτῆς
διοικῶν ἐπίσκοπος,
δηλονότι σωζο-
μένων τῇ κατὰ
ἀλήθειαν μητρο-
πόλει τῶν οἰκείων
δικαίων.

^c Balsam. ad
Can. 38. in
Trullo. Εἰ-
μένον εἶναι τῇ
βασιλεῖ προεδρίας
θρόνον ταῖς ἐκκλη-
σίαις χαρίζεσθαι,
καὶ τὰς ἐπισκο-
πὰς, καὶ τὰς ἀρ-
χιεπισκοπὰς εἰς
μητροπόλεις ἀνά-
γειν.

^d Petr. Chrysol.
Serm. 175.

^e Greg. lib. 2.
Indict. 11.
Epist. 55.

cum doctissimo Cardinale Baronio fictitium videri, atque ad id non paucis rationibus ducor. Imprimis enim, Gelasius ^a Papa verbis expressis asserit, Ravennam nihil ex Imperatoris præsentia antiquæ dignitati suæ quippiam addidisse. *Risimus*, inquit, *quod prærogativam volunt Acacio comparari, quia Episcopus fuit regie civitatis. Nunquid apud Ravennam, apud Mediolanum, Sirmium, apud Treviros, multis temporibus non constitit Imperator? Nunquidnam harum urbium Sacerdotes ultra mensuram sibi met antiquitus deputatam, quippiam suis dignitatibus usurparunt?* Deinde plures ex Ecclesiis suffraganeis, quas Ravennensi Archiepiscopo subditas fert privilegium, ac inter alias Regiensensem, Placentinam & Brixillensem adhuc sub Leone ex provincia Mediolanensi fuisse patet ex Epistola Eusebii Mediolanensis ad illum Pontificem scripta, cui harum Episcopi subscripserunt. Unde saltem Æmiliam nondum Ravennæ subjectam fuisse certum est. Adde quod tunc ad Imperatores non spectabat sedes Episcopales in Metropoles Ecclesiasticas erigere. Statutum quidem dicitur à Concilio ^b Chalcedonenfi: *Ut quæcumque civitates per litteras Imperiales Metropolis nomine honoratæ essent, solo honore fruerentur, & quæ ejus Ecclesiam administrabat Episcopus, servato veræ Metropoli suo jure.* Sed hoc Decretum in Italia nunquam usu receptum est; & Suffraganeas sedes à vera Metropoli avellere, novæque subjicere, nondum illis concessum erat ab Ecclesia, sicut postea fuit ex ignavia & adulatione Episcoporum si Balsamoni ^c credimus, qui hæc ad Canonem 38. Synodi 6. ait: *Decretum fuit Imperiale in præsentia Synodi, quæ tunc erat, consentientis unàque decernentis: licere Imperatoribus Pontificalem thronum Ecclesiis largiri, & Episcopatus vel Archiepiscopatus in Metropoles erigere: eaque, quæ ad electionem pertinent, & reliquam dispositionem prout ipse voluerit, describere: nec à Canone impediri, qui statuit Metropoli jura servari, quæ illi adfuerunt ab initio in honorato Episcopatu.*

Probabile quidem est Ravennensem Ecclesiam jam tempore Leonis Magni à Mediolanensis jurisdictione abstractam Metropolimque fuisse, cum nec Ravennensis Episcopus, ut nec plures à Flaminia Episcopi Epistolæ Synodice Eusebii Mediolanensis ad Leonem Magnum, qui Valentiniani coætaneus erat, subscripti reperiantur. Sed quidquid sit, hanc istud honoris ab Ecclesia Romana obtinuisse credendum est, licet forte sacræ aliquæ Imperatorum litteræ in ejus favorem datæ fuerint, quibus aut in Metropolim civilem erigeretur, aut privilegia à sede Apostolica concessa firmarentur. Id verbis expressis testatur Petrus Chrysologus Ravennensis Archiepiscopus scribens de Marcellino Episcopo Vicohabentino à se ordinato post Decretum à Romana sede obtentum adversus Mediolanensem Ecclesiam antiqua jura sua tuentem. Hujus ^d verba sunt: *Omnium quidem rerum primordia sunt dura, sed duriora sunt omnibus primordia generantis. Sancta Ecclesia Ravennas ut primum pareret viam fecit, angores pertulit, sensit dolores, (& infra.) Edicto Caesaris & Pagani Dominus obtemperaturus occurrit, & Decreto beati Petri, Decreto Principis Christiani, servus adhuc aliquis irreverenter obsistit.* Vides quomodo & Petro & Imperatori honorem acceptum Metropolitanis referat: non tamen eodem modo intellige, sed Imperatori, quia, ut dixi, aut Ravennam Metropolim civilem fecerat, aut quia Petri, id est, Romanæ sedis Decretum suo edicto confirmarat. Unde fit, ut sæpius in Registro Gregorii Magni, Ravennates Episcopi ab Apostolica sede, tum pallium, tum alia privilegia se accepisse profiteantur, ac inter eos Joannes, cujus verba ^e sunt: *Quia ergo universa privilegia, quæ sanctæ Ravennati Ecclesiæ à prædecessoribus vestris indulta sunt, pro majori satisfactione subjeci ea in scriniis venerabilibus, secundum consecrationis decessorum meorum tempora, fidem nihilominus reperientes, nunc verò in Dei & in vestra est potestate, quicquid veritate cognita fieri jusseritis.*

Aqui-